

Zondag 11 maart 1917 – enige editie

Diligentia.

Emiel Hullebroeck.

Men meldt ons:

Sinds zijn terugkeer uit Nederlands-Indië, hadden wij Hullebroeck nog slechts één keer gehoord, op een Belgische avond, waar hij het Vlaamse element vertegenwoordigde. Nog herinneren wij ons, dat een Engelse dame, die geen woord Hollands verstond, hem het meest van allen prees. En inderdaad, bij die gelegenheid heeft Hullebroeck – wie vroeger wel eens zoetelijkheid is verweten – Karel van den Oever's lied "Aan mijn Belgen bij de IJzer" met een vuur en geestdrift gezongen, die niemand onbewogen lieten.

Ook heden zong hij dit krijgslied, waarbij zich het weemoedige "Landje van belofte" en de bittere rijmbrief "Wat moeder schreef" aansloten. Het publiek juichte hem luid toe. Ter wille van de neutraliteit bleef echter de Brabançonne ongezongen. De "niet-officiële" Vlaamse Leeuw en het Wilhelmus daarentegen werden het auditorium niet onthouden. Staande zongen de aanwezigen deze liederen mee.

Schikte de heer Hullebroeck zich (gelijk hij meestal pleegt te doen) na de pauze naar de keuze en voorkeur van het publiek, in het eerste gedeelte van de avond heeft hij ons in zijn liedjes met inleiding veel van het Vlaamse leven verteld van de studenten, de kermessen, de vrijerijen, van de "Fransmans" ook, die in vredestijd bij tienduizenden Frankrijk plegen in te trekken, om daar op de akker werkzaam te zijn. En natuurlijk zong hij ook van kantkussen en wiegenkinderen.

Na de pauze werden ook nu weer de aanwezigen tot meezingen uitgenodigd en vooral bij Tineke van Heule lukte dit opperbest. Toen zong hij ook een lied van de heer W. Th. Van Soest "Koningin der Belgen", dat luid werd toegejuicht omdat elke Nederlander grote sympathie voelt voor deze nobele figuur, maar dat men maar liever niet naast de verzen van René de Clercq moest leggen. Merkwaardig, dat deze dichter Hullebroeck ook het vaakst geïnspireerd schijnt te hebben.

Van de tederste of guitigste liedjes zijn er verscheidene van deze Vlaamse dichter en half Nederland kent ze. Vanavond was trouwens de componist-zanger het best op dreef als hij guitig kon zijn: ook door zijn mimiek verlevendigde hij dan de voordracht. "Hemelhuis" daarentegen hebben wij hem wel eens inniger horen voordragen.

Alles samen genomen nochtans een mooie avond, waarvoor de aanwezigen zich zeer erkentelijk betoonden.

Uit Franse bron.

Parijs, 10 maart. Gelijk de Information heeft gehoord, zijn 200 mensen van Zwitserse nationaliteit, die te Brussel, Luik en Antwerpen handel dreven, door de Duitse overheid uitgewezen en zopas in Zwitserland teruggekeerd. Naar verluidt zal de Zwitserse bondsraad dienaangaande aan de regering te Berlijn tekst en uitleg vragen.

Onze correspondent te Havre seint, dat de Belgische uitgewekenen in Engeland onder leiding van Hymans, hun gezant aldaar, hebben besloten om met steun van de Belgische regering te Londen na de oorlog een gedenkteken op te richten voor de gastvrijheid, die ze in Groot-Brittannië hebben genoten.